

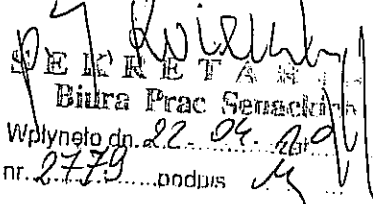

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2010 r.

Jolanta Fedak

DPR-IV-0700-36/ED/10

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Senatorski Pamiątka

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Władysława Dajczaka na 50. posiedzeniu Senatu w dniu 12 marca 2010 r. w sprawie obowiązku pracodawcy związanego z postępowaniem w razie wypadku przy pracy, w sytuacji gdy poszkodowany pracownik zgłasza fakt wypadku po kilku latach - uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Zgodnie z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 105, poz. 870), pracownik, który uległ wypadkowi, jeżeli stan jego zdrowia na to pozwala, powinien poinformować niezwłocznie o wypadku swojego przełożonego.

W razie wypadku przy pracy pracodawca jest bowiem obowiązany na podstawie art. 234 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), podjąć niezbędne działania eliminujące lub ograniczające zagrożenie oraz zapewnić udzielenie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym i ustalić w przewidzianym trybie okoliczności i przyczyny wypadku oraz zastosować odpowiednie środki zapobiegające podobnym wypadkom.

Intencją regulacji prawnych w przedmiotowym zakresie jest jednak zapewnienie możliwości zgłoszenia wypadku przy pracy bez zastosowania ograniczenia czasowego, gdyż skutki zdrowotne niektórych zdarzeń wypadkowych mogą ujawnić się w odległej perspektywie czasowej.

W związku z tym, obowiązujący stan prawny nie dopuszcza sytuacji, w której pracodawca zwolniony byłby z wykonania obowiązku ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, nawet w przypadku opóźnionego zgłoszenia. Przesłanką takiego zwolnienia nie

może być także oczywiste przyczynienie się pracownika do wypadku ani też brak związku wypadku z pracą.

Pracodawca jest zobowiązany każdorazowo powołać zespół powypadkowy, w celu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, niezwłocznie po otrzymaniu informacji o takim zdarzeniu.

Jednocześnie należy dodać, iż ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322) nie wprowadziła instytucji przedawnienia roszczeń. Tak więc o świadczenia z tytułu wypadku przy pracy, ubezpieczony może ubiegać się w każdym czasie.

Także orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 8 sierpnia 2007 r. II UK 23/07) wskazuje, że roszczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych nie mają charakteru pracowniczego, ale ubezpieczeniowy i jako takie nie podlegają przedawnieniu.

W związku z powyższym pragnę wyrazić opinię, iż regulacje prawne dotyczące obowiązków pracodawcy związanych z wypadkiem przy pracy zgłoszonym po kilku latach, należy uznać za właściwe i nie wymagające zmian.

Z szacunkiem

MINISTER

wz.

Jarosław Duda

SEKRETARZ STANU